

กระต่ายกับเต่า เวอร์ชันชีวิตจริง

กาลครั้งหนึ่ง เจ้าเต่ากับกระต่ายเถียงกันว่าใครเร็วกว่ากัน
 ทั้งคู่จึงตกลงที่จะวิ่งแข่ง
 ก็มีการกำหนดเส้นทางวิ่งแล้วก็เริ่มการแข่งขัน
 เจ้ากระต่ายนำโด่งมาไกลก็เลยชะล่าใจ
 คิดว่าพักผ่อนไต่ต้นไม้ซักกะแป๊บนึงก่อนแข่งต่อก็คงดี
 ไปๆมาๆก็ง่วงสิ ตื่นมาอีกทีเจ้าเต่าก็คว้าแชมป์ไปแล้ว
 นิทานตอนนี้สอนให้รู้ว่า ช้าๆแต่มั่นคงสามารถเอาชนะได้ (เหมือนกัน)
 นี่เป็นเวอร์ชันเดอะที่เราคุ้นหูกัน
 ไม่นานมานี้มีคนเล่าเวอร์ชันใหม่ที่น่าสนใจให้ฟัง
 ต่อเลยนะ.....

เจ้ากระต่ายสันหลังยาวก็อารมณ์บ่จอยตามระเบียบที่แพ
 มันจึงค้นหาจุดอ่อนของตนเอง
 มันก็พบว่าความมั่นใจในตัวเองเกินไปบวกกับความขี้เกียจ
 ของมันนั่นแหละที่ทำให้แพ
 ถ้ามันไม่ปล่อยหลังชะอย่าง เต่าหน้าไหนจะเอาชนะมันได้
 มันจึงขอแก้ตัวใหม่อีกครั้ง
 “เฮ้ย..เมื่อกีฟลุคอะปาว แน่จริง..ไหมเดะ” เจ้าเต่าก็ตกลง
 “ยอมได้ไอน้อง”....

แน่นอนว่าครั้งนี้ เจ้าเต่าโดนทิ้งไม่เห็นฝุ่น กระต่ายชนะขาดลอย
 เราได้ข้อคิดอะไรละ...

ต่อให้ช้าแต่ชัวร์ ยังไงก็แพเร็วและสม่ำเสมอ
 ถ้าเราเปรียบเทียบคนสองคนในองค์กรของเรา คนนึงช้าจริง
 ทำอะไรมีระบบระเบียบแบบแผน แต่ทำอะไรไม่เคยพลาด
 ใจได้แน่นอนในผลงานของเขา
 เทียบกับอีกคนหนึ่งที่เร็วและก็พอใจได้ในสิ่งที่เขาทำ
 คนที่เร็วกว่ามักจะประสบความสำเร็จมีความเจริญก้าวหน้าในองค์กรนั้นๆมากกว่า
 (ซิกแซกไม่เป็น อะไรลัดได้ เร็วได้ก็ไม่กล้าเสี่ยงไม่กล้าทำ ผลงานก็เลี่ยน้อยมั้ง)
 ไ้ช้าแต่ชัวร์นะมันก็ดีอยู่หรอก แต่ให้เร็วและพอใช้ได้นี้ดีกว่า....

เรื่องยังไม่จบแค่นี้
คราวนี้ถึงที่เจ้าเต๋ามาหาจุดบกพร่องของตัวเองบ้าง และมันก็พบว่า
เป็นไปไม่ได้เลยที่มันจะชนะกระต่ายในเส้นทางวิ่งแบบที่เป็นอยู่
มันก็คิดอยู่ซักครู่หนึ่งก็ไปทำกระต่ายแข่งใหม่
แต่ขอเปลี่ยนเส้นทางวิ่งซะหน่อย
เจ้ากระต่ายก็ว่ายอมได้อยู่แล้วเพ พอการแข่งเริ่มปุ๊บ
เจ้ากระต่ายก็ใส่เกียร์ห้อยออกไปเต็มสปีดเลย
จนกระทั่งไปถึงระหว่างทาง “เฮ้ย!!!..เวรกรรม ต้องข้ามแม่น้ำ ทำไงละตู...”
เส้นชัยอยู่ไม่ห่างจากฝั่งตรงข้ามเท่าไรเลย

เจ้ากระต่ายมัวแต่เง็งว่าจะทำไงดี
จนเจ้าเต๋าคืบคลานมาทันแล้วก็จ๋อมลงน้ำว่ายข้ามฝั่งไปเข้าเส้นชัย
นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า....

พิจารณาจุดแข็งของตนให้ดีแล้วพยายามเปลี่ยนสนามการแข่งขันให้
ตนเองได้เปรียบมากที่สุด

อย่างงง ยังไม่พอ มีต่อ....

ด้วยน้ำใจนักกีฬา ครึ่งนี้เจ้าเต๋ากับกระต่ายเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันแล้ว
ต่างคนต่างมาระดมสมองคิดด้วยกัน หากทั้งสองร่วมมือกัน
การแข่งขันเมื่อครั้งล่าสุดจะช่วยให้ทำเวลาได้ดีขึ้น

ดังนั้น พวกมันจึงคิดจะแข่งอีกครั้ง แต่แข่งคราวนี้เป็นแบบทีมเวิร์ค

เริ่มต้นเจ้ากระต่ายก็แบกเต๋าวิ่งไปด้วยความเร็วสูง จนถึงริมแม่น้ำ
เจ้าเต๋าก็ให้กระต่ายขี่หลังว่ายข้ามไป
พอข้ามฝั่งเจ้ากระต่ายก็แบกเจ้าเต๋าวิ่งต่อจนเข้าเส้นชัยด้วยกัน

ผลการแข่งครั้งนี้สร้างความพึงพอใจให้กับทั้งสองฝ่าย(ตัว)มากกว่า
การแข่งขันครั้งก่อนๆหน้านี้

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า....

การมีจุดแข็งและความสามารถโดดเด่นเฉพาะตัวเป็นสิ่งที่ดี
แต่หากไม่รู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น
ยังไปไม่รอด เพราะมันจะมีบางสถานการณ์ที่เราเจ๊งคนอื่นเจ๊ง
ในขณะที่บางสถานการณ์เราเจ๊งแต่คนอื่นเจ๊ง

ทีมเวิร์คสำคัญตรงที่การกำหนดผู้นำให้เหมาะกับสถานการณ์

ให้ผู้ที่มีความถนัดกับสถานการณ์นั้นๆเป็นผู้นำกลุ่มในแต่ละช่วง
สถานการณ์ที่เหมาะสมกับความสามารถของเขา

นอกจากนี้เรายังได้บทเรียนอีกอย่างหนึ่งด้วยว่า ไม่ว่าเต๋ากหรือกระต่าย
ไม่มีใครที่คิดเลิกล้มหรือท้อแท้หลังจากความล้มเหลวได้เกิดขึ้น
กระต่ายแก้ไขจุดบกพร่องของตนเองโดยการทำงานที่หนักขึ้น
และเพิ่มความมานะในงานของตนเองหลังจากพบความล้มเหลว

ส่วนเราได้ปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ของตัวใหม่
เพราะตัวมันเองได้ทำงานหนักที่สุดเท่าที่มันจะสามารถทำได้แล้ว ในชีวิต
เมื่อเราพบกับปัญหาหรือความล้มเหลว
บางครั้งเราก็ควรจะทำงานให้หนักขึ้นและมีความเอาใจใส่ในงานมากกว่าเดิม
บางครั้งก็ควรเปลี่ยนแผนการทำงานและทดลองในสิ่งใหม่ๆที่แตกต่างออกไป
และในบางครั้งก็จำเป็นต้องทำทั้งสองอย่างเลย

นอกจากนั้น กระจ่างกับตัวก็ได้บทเรียนที่สำคัญอีกอย่างคือ
เมื่อเราหยุดการแข่งขันกับตัวบุคคล
แล้วหันมาแข่งขันกับสถานการณ์แทน พวกมันจะทำงานได้ดีขึ้นมาก

ที่มา...ไทยรีดเดอร์คลับ